

NIEŻEGNANY (3) *part praet pass impf*

Oba e prawdopodobnie jasne (tak w nie- oraz żegnać); a jasne.

sg m N nieżegnany (1). ◇ G nieżegnan(e)go (1). ◇ f A nieżegnaną (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

I. *W funkcji właściwej: Nad którym nie odmawiano stosownych modlitw, nie poświęcany (1) : drudzy nie żegnánego pokarmu wzywając/ od czártow opętáni bywáli LatHar 57.*

II. *W funkcji przymiotnika: Taki, którego się nie chce pożegnać, z którym nie można się rozstać (2) : Gdy Íroga Proferpiná mátkę nieżegnáną/ Wzięłác w wieku dziećinnym/ tobie požadaną SapEpit A2; Sláchetne Nereides/ głos Íwoy ták żáłoÍny Kládly w wÍzy do mÍciwey Proferpiny [...] Abyć był przywrocony klenot požądány/ Znowu (mátká namilÍza) klenot nieżegnány. SapEpit A2v.*

Synonim: I. niepoÍwiqczany.

Cf **ŻEGNANY**